

LA MARSEILLAISE

CHANT
PATRIOTIQUE

Prix 20 cop.

VARSOVIE
GEBETHNER & WOLFF.

CRACOVIE
G. GEBETHNER & C°

Fournisseurs du Conservatoire de Varsovie fournisseurs et commissionnaires de à 60

LA MARSEILLAISE.

Edition facilitée.
arr. par W. Krogulski.

Fieramente poco vivo.

A musical score for piano. The top staff shows a melodic line with grace notes and dynamic markings 'ff' and 'f'. The bottom staff shows harmonic chords. Fingerings 3, 2 1 2 1, 2 1, 5, and 2 1 2 are indicated above the top staff. Measure numbers 1 and 2 are at the bottom.

Pomposo ma con energia.

A musical score for piano, showing two staves. The top staff is in treble clef and the bottom in bass clef. Measure 21 starts with a forte dynamic. Measure 22 begins with a forte dynamic followed by a crescendo. Measure 23 shows a melodic line with eighth-note patterns. Measure 24 features a sustained note with a grace note. Measure 25 concludes with a forte dynamic.

f con vigore

più vivo con calore

meno mosso poco pesante.

ff al fine

MARSYLJANKA

HYMN NARODOWY FRANCUSKI

PRZEKŁAD E. PORĘBOWICZA.

Do broni, hej! Ojczyzny dzieci!
Czas wieńcem chwały ubrać skroń!
Patrzcie, jak krwią ten sztandar świeci,
Który tyranów trzyma dłoń,
 Który tyranów trzyma dłoń.
Słyszcie, jak żołdaków hordy
W nieludzkich wrzasków wyją ton,
Nie szczędząc waszych cór i żon,
W obliczu waszem sieją mordy?
 Do walki, ludu, stań!
 Mąż z mężem, z bronią broń,
 Na bój, na bój --
 Niezczysta krew
 Niech wsiąknie w waszą dłoń!
Cóż chce służalcy tłum i zmowy
Ludzi, co zdradę wszędzie ślą,
I łańcuch hańby już gotowy,
Czyżże kark nim skrępować chca?
 Czyżże kark nim skrępować chca?
Wstyd nasz, Francuzi, czy czujecie?
Czy wasza krew nie burzy się,
Że tyran wolnych wtłoczyć chce
Pod jarzmo, co niewolnych gniecie?
 Do walki, ludu, stań i t. d.
Co? Stopa obcych najezdników
Ma skalac siedzib naszych próg?
Świeży kwiat naszych wojowników
Ledz ma od miecza podłych slug?
 Ledz ma od miecza podłych slug?
Przebóg! żołdacka dłoń skalana
Ma karki nasze w jarzmo wbić,
A jeśli nam pozwolą żyć.
Maż to być łaską slug tyran?
 Do walki, ludu, stań i t. d.

Biada despotom, zdrajeom biada,
Zadrzyj, o hańbo naszych dni!
Przez was Ojczyzna kona blada,
A ojacobjstwo woła krwi!
 A ojacobjstwo woła krwi!
Wojaków dość by was wyparli,
A jeżeli zginie młodsza brać,
To Francja każe zmarłym wstać,
I z mieczem na was wpadną zmarli.

 Do walki, ludu, stań i t. d.
Ojczyzny miłość niech nas wiedzie,
Jej sprawie miecz poswięćmy swój.
Wolności, stój jak wódz na przedzie
I wiedź obrońców twych na bój!
 I wiedź obrońców twych na bój!
Na głos twój spłynie nam zwycięstwo,
Z wolnością przyjdzie dlonie spleść,
Wtedy twój tryumf, naszą cześć
Wróg uzna, gdy go zmoże męstwo.

 Do walki, ludu, stań i t. d.
Gdy ojców ciała grób pochłonie,
My wstąpić winniśmy w ich ślad,
I duch rycerski nas owionie,
I wieść nas będzie w nowy świat.
 I wieść nas będzie w nowy świat.
Więc walczyć trzeba i zasłynąć,
By się nie wzdrygnął ojca trup,
Gdy syna włożą w jego grób,
Hai trzeba zemścić się lub zginąć.
 Do walki, ludu, stań i t. d.

LA MARSEILLAISE

HYMNE NATIONAL FRANÇAIS.

Rouget de l'Isle.

Allons, enfants de la Patrie,
Le jour de gloire est arrivé,
Contre nous de la tyrannie,
L'étendard sanglant est levé,
 L'étendard sanglant est levé.
Entendez vous dans les campagnes
Mugir ces farouches soldats?
Ils viennent jusque dans nos bras
Egorger vos fils, vos compagnes.
 Aux armes, citoyens!
 Formez vos bataillons!
 Marchons! marchons! —
 Qu'un sang impur
 Abreuve nos sillons.
Que veut cette horde d'esclaves,
De traîtres, de rois conjurés?
Pour qui ces ignobles entraves,
Ces fers dès longtemps préparés?
 Ces fers dès longtemps préparés?
Français! pour nous, ah! quel outrage!
Quels transports il doit exciter!
C'est nous qu'on ose méditer
De rendre à l'antique esclavage!...
 Aux armes, citoyens! (*etc.*)
Quoi! des cohortes étrangères
Feraient la loi dans nos foyers!
Quoi! ces phalanges mercenaires
Terrasseraient nos fiers guerriers!
 Terrasseraient nos fiers guerriers
Grand Dieu! par des mains enchaînées,
Nos fronts sous le joug se ploieraient;
De vils despotes deviendraient
Les maîtres de nos destinées!
 Aux armes, citoyens! (*etc.*)
Tremblez, tyrans! et vous, perfides,
L'opprobre de tous les partis,
Tremblez! vos projets parricides
Vont enfin recevoir leur prix,
 Vont enfin recevoir leur prix.

Tout est soldat pour vous combattre:
S'ils tombent, nos jeunes héros,
La terre en produit de nouveaux
Contre vous tout prêts à se battre.
 Aux armes, citoyens! (*etc.*)
Français! en guerriers magnanimes
Portez ou retenez vos coups,
Epargnez ces tristes victimes,
A regret, s'armant contre nous,
 A regret s'armant contre nous,
Mais le despote sanguinaire,
Mais les complices de Bouillé,
Tous ces tigres qui sans pitié
Déchirent le sain de leur mère!
 Aux armes, citoyens! (*etc.*)
Amour sacré de la Patrie,
Conduis, soutiens nos bras vengeurs,
Liberté, liberté chérie,
Combats avec tes défenseurs,
 Combats avec tes défenseurs.
Sous nos drapeaux que la victoire
Accourez à tes mâles accents,
Que tes ennemis expirants,
Voient ton triomphe et notre gloire.
 Aux armes, citoyens! (*etc.*)
Nous entrerons dans la carrière,
Quand nos ainés n'y seront plus,
Nous y trouverons leur poussière,
Et l'exemple de leur vertus.
 Et l'exemple de leur vertus.
Bien moins jaloux de leur survie
Que de partager leur cercueil,
Nous aurons le sublime orgueil
De les venger ou de les suivre.
 Aux armes, citoyens! (*etc.*)